

Uden det Nye Paradigme er det intet håb for unge mennesker

10. feb., 2017 – De transatlantiske nationers arbejdsstyrke, og især den unge aldersgruppe, der nu konfronteres med fremvæksten af reel, langsigtet vækst inden for økonomi, videnskab og produktivitet i de samarbejdende eurasiske nationer, får en barsk behandling. Friske rapporter viser, at både i Europa og USA, kan unge, der vil ind på arbejdsmarkedet – ud over tocifrede arbejdsløshedsrater – ikke finde fast arbejde, selv efter års forsøg.

En artikel i *New York Times* 8. feb., med titlen »Europas deltidsbeskæftigelses-trædemølle«, handlede om Europa. Her har mere end halvdelen af alle nye jobs, der er blevet skabt siden 2010, været midlertidige ansættelser, og denne udvikling var i gang allerede længe før 2010, i »globaliserings-æraen«.

I Spanien, f.eks., blev der ansat 18 mio. i midlertidige jobs i 2016, mod 1,7 mio. i langtidsjobs. I Frankrig er mere end 80 % af nye ansættelser inden for midlertidige jobs. I Italien, er *de fleste* offentlige og privat hospitalsansatte på alle niveauer midlertidigt ansat. Tredive forskere, der arbejdede med nanoteknologi for et tysk selskab i Spanien, opdagede, at de var den fjerde, »etårige« gruppe af sådanne forskere i selskabet, i lige så mange år.

Denne tendens, rapporterer *NYT*, fortsætter med at accelerere, alt imens EU angiveligt skulle befinde sig i et eller andet svagt håb om »økonomisk genrejsning«. Siden 2012 har kun 20 % af de midlertidigt ansatte fået fast beskæftigelse. I Europa som helhed ligger lønnen for disse midlertidigt ansatte i gennemsnit 20 % under lønnen for ansatte i faste jobs, og de får næsten aldrig sociale ydelser.

New York Times havde en kronik om 10 unge menneskers

vanskeligheder, som havde en højere universitetsuddannelse, og som i årevis, og endda i mere end et årti, uden held, havde forsøgt at finde et fast job. Idet de går fra det ene kortvarige job til det næste, kan de ikke få ejendoms lån, kreditkort og har endda problemer med at få abonnement til mobiltelefon. De er blandt de bedst uddannede og faglærte, og deres problem er også flertallet af hele deres generations problem, i aldersgruppen nu mellem 25 og 40.

Under Barack Obamas amerikanske, »økonomiske genrejsning«, fandt en videnskabelig artikel, publiceret i januar måned af Harvard- og Princetonøkonomerne Alan Krueger og Lawrence Katz, en tilsvarende situation. Dette er bemærkelsesværdigt, fordi Krueger var leder af Obamas Økonomiske Rådgiver-råd. Han citeres: »Vi fandt, at 94 % af nettotilvæksten af jobs i det seneste årti var inden for den alternative jobkategori. Og over 60 % skyldtes væksten af selvstændige arbejdstagere, freelancere og arbejdstagere på kontrakt ... Arbejdstagere, der søger fast ansættelse, har tabt.«

De taler om kategorierne for selvstændige arbejdstagere, arbejdere, der leveres gennem beskæftigelsesbureauer, tilkaldte vikarer og vikarbureauer. Samlet set voksede denne gruppes andel af hele arbejdsstyrken fra 10,7 % i 2005 til 15,8 % i 2015. De to første kategorier havde den største tilvækst, og arbejdstagere mellem 16 og 35 år var mest berørt af ændringen. Nogle sektorer, såsom underholdning, universitetsuddannelse og computerteknologi, har udviklet en præference for »permalance« (permanent freelance) arbejdstagere, der i årevis arbejder på tidsbegrænsede kontrakter eller endda som vikarer.